12. STOJI, STOJI SUHO DREVO
(MARIJA IN BRODAR, tudi MARIJA Z OGERSKEGA GRE)

Stoji, stoji suho drevo, že sedem let, zeleno ni blo…
stoji, stoji suho drevo, že sedem let zeleno ni blo.

Pod njim je hladna senčica, Marija ziblje Jezusa,
pod njim je hladna senčica, Marija ziblje Jezusa.

Srebrna zibka, zlat tečaj, v njej se ziblje nebeški kralj,
srebrna zibka, zlat tečaj, v njej se ziblje nebeški kralj.

Marija gre na božjo pot, na božjo pot na visoke gore.
Marija gre na božjo pot, na božjo pot na visoke gore.

Marija z Ogrskega gre čez tri vode, čez tri gore,
Marija z Ogrskega gre čez tri vode, čez tri gore,

Marija pride do morja, mornarja lepo prosila:
»Prepelji me za božji lon al pa za ta nebeški tron.«

»Mi ne vozimo za božji lon in ne za ta nebeški tron.
Mi vozimo za krajcarje in tiste bele zeksarje.«

Marija krilce zavihlja in se čez vodo tja poda.
Pred njo se je razgrinjalo, za njo se je zagrinjalo.

Mornarji začnejo vozit, začela ladja se topit.
Mornar zakliče na vso moč: »Marija, pridi na pomoč!«

Marija mu odgovori: »Jaz nimam zate pomoči.
Naj ti pomagajo krajcarji in tisti beli zeksarji.«

»Če se ne usmiliš mene ti, usmili se otroka ti,
ki v senčki v zibki mirno spi, usmil' se ga, Marija ti.«